

τικοῖς Βενεδικτίνων.) Τὰς δὲ τρεῖς ταύτας πραγματείας, ὁ μὲν Α. Ε. ὁ Β. πρὸς οἰκοδομὴν τῶν πιστῶν Ὁρθοδόξων ἐξεγραίκευσεν, οἱ δὲ τιμιώτατοι καὶ φιλευσεβέστατοι Αὐτάδελφοι Ζωσιμάδαί Α. Ν. Ζ. Μ. ἰδίους ἀναλώμασιν ἐξέδωκαν ἐπὶ τὸ διανεμηθῆναι δωρεὰν. Ἐν Λειψία. Ἐν τῷ Τυπογραφ. Βράϊτκοφ καὶ Αἴρτελ. ἔτει 1804. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ Τὸ πόνημα τοῦτο μετεφράσθη εἰς τὴν ἀπλὴν ἡμῶν διάλεκτον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Εὐγενίου τοῦ Βουλγάρως τοῦ ὀποίου τ' ὄνομα ἀποφαίνεται διὰ τῶν ἀρχικῶν ψκρίων Α. Ε. ὁ Β.

(393) — Ἐξέτασις περὶ τῆς ἐσωτερικῆς σαφηνείας τοῦ Χριστιανισμοῦ, παρὰ Κυροῦ Σωάμου Ἰενυνσίου, Μέλος τοῦ Παρλαμέντου, μεταφρασθεῖσα ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς διαλέκτου, ἐπὶ τῆς ἐ. ἐκδόσεως τῆς ἐν ἔτει 1778 εἰς τὴν Γαλλικὴν. Καὶ ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν κατὰ τοὺς νῦν Γραικοὺς, μιξοβάρβαρον ταύτην. Ἐκδοθεῖσα δὲ τύποις ἰδία φιλοτίμῳ δαπάνῃ ὑπὸ τῶν αὐταδέλφων Ζωσιμάδων ἐπὶ τῷ διανεμηθῆναι δωρεὰν τοῖς ὁμογενέσι φιλοχρίστοις Χριστιανοῖς. Ἐν Λειψία. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βράϊτκοφ καὶ Αἴρτελ. αὐδ'. 1804. εἰς 8ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Τὸ πόνημα τοῦτο ἀποτελεῖ μέρος τοῦ προγενεστέρου Σπαρτίον Ἐντριτον.

(394) — Τὸ Ψαλτήριον τοῦ Δαβὶδ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου τῇ ἰδίᾳ ἑαυτοῦ μητρὶ συνεπιτιμηθὲν. Αὕτη ἢ ἐπιτομὴ τοῦ Δαβιτικῆς Ψαλτηρίου, καὶ ἢ πρὸς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον ἰκέσιος δέησις εἰσὶν ἐξηρημμένα ἐκ τῶν τεσσάρων βιβλίων τοῦ Κεκραγαρίου τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου ὅπερ κ' αὐτὸ τοῦτο διανέμεται δωρεὰν τοῖς ὁμογενέσι φιλοχρίστοις χριστιανοῖς. Ἐν Λειψία. Ἐν τῇ τυπογραφίᾳ τοῦ Βράϊτκοφ. 1804. εἰς 8ον.

(395) — Ἡ θεία καὶ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων πατέρων ἡμῶν Νικήτα Ἰωάννου, καὶ Ἰωσήφ, τῶν κτιτόρων τῆς ἐν Χίῳ σεβασμίας ἱερᾶς βασιλικῆς τε καὶ